

ביסוד מצות הדלקת נ"ח שבת (כא. – כא:)

הבה נתחיל את לימוד דידן מהברייתא המפורסמת ד"מאי חנוכה" –
גמרא שבת (סוף כא:), "מאי חנוכה ... בהלל והודאה", וברש"י
● מה חסר מהברייתא הזו? (לא לגבי היסטוריה, אלא מה חסר בהלכות?)

עוד עיין בתחלת שמעתתא דחנוכה –
גמרא שבת (סוף כא. – ריש כא:), "אמר רב הונא ... ואסור להשתמש לאורה"
הרי"ף התחיל את "הלכות חנוכה" בדף (ט). ועיין שם במאור או בר"ן –
בעל המאור, עד " ... ולסעודת מצוה" או **ר"ן**, עד " ... כלל"
● איך אפשר לתרץ את הברייתא עפ"י יסודם של הני ראשונים?

וכיסוד הזה תמצא גם בראשונים אחרים –
שאלות – הובא ברא"ש הכא (פרק ב' סי' ט')

והשוה ל**רמב"ם** הל' חנוכה (פ"ד ה"ה), ועי' **רי"ף** (ט).
רש"י (סוף כב:) ד"ה אי הדלקה
השגות הראב"ד להל' ברכות (= בספר אהבה) פרק י"א הל' ט"ו

מאידך, עי' ברמב"ם –
רמב"ם הל' חנוכה (פרק ג' הל' א' – ג'), ובסוף ההלכות (פ"ד הל' י"ב)
● האם ניתן לתרץ כנ"ל גם לפי הרמב"ם?
● האם יש לתרץ באופן חדש?
● האם יש קושי נוסף בדברי הרמב"ם בהביאו את הברייתא ד"מאי חנוכה"?

ועיין עוד במה שכתב הרמב"ם –
(פ"ד ה"ז) – לענין למעלה מעשרים אמה
(פ"ד ה"ט) – לענין אחוז את הנר
● דוק בלשונו – מה חידש הרמב"ם?
● איך זה קשור לשיטתו הכללית?